

Olga Braziewicz

Akademia Świętokrzyska w Kielcach

**WZROST KONKURENCYJNOŚCI REGIONU
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO W ASPEKcie REALIZOWANYCH
PROGRAMÓW WSPARCIA FINANSOWANYCH
Z FUNDUSZY STRUKTURALNYCH
ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM
REGIONALNEJ STRATEGII INNOWACJI**

1. Wstęp

W ostatnim czasie tematyka Unii Europejskiej jest chyba najczęściej poruszaną kwestią we wszelkich możliwych dziedzinach nauki. Szerokie pole do dyskusji daje tu zwłaszcza problematyka *polityki regionalnej* oraz zwiększanie spójności społecznej i gospodarczej członków Unii przez wspieranie regionów słabiej rozwiniętych. Chciałabym w mojej pracy jeszcze raz zebrać i usystematyzować związane z tym zagadnienia, nie tylko ogólnie, ale także przez pryzmat regionu świętokrzyskiego. Bez wątpienia jest to region zaliczany do regionów słabiej rozwiniętych pod względem społeczno-gospodarczym, dlatego szczególnie ważna jest odpowiedź na pytanie, czy skierowane tu programy wsparcia rzeczywiście przyczynią się do wzrostu jego konkurencyjności. Takiemu celowi w całości ma służyć regionalna strategia innowacji dla regionu, dlatego też skupiłam się głównie na tym projekcie, jego założeniach i spodziewanych efektach – czy dzięki niemu region świętokrzyski może stać się bardziej konkurencyjny?

2. Fundusze strukturalne

2.1. Fundusze strukturalne jako instrument polityki regionalnej Unii Europejskiej

Instrumentem realizacji prowadzonej przez Unię Europejską polityki regionalnej są fundusze strukturalne. To dzięki środkom finansowym z nich pochodzącym Unia realizuje wyznaczone zadania.

Najważniejszy to Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, którego podstawowym zadaniem jest wyrównywanie różnic w poziomie regionalnego państw członkowskich i finansowanie projektów dotyczących m.in. inicjatyw na rzecz rozwoju lokalnego, rozwoju infrastruktury, zatrudnienia oraz sektora MŚP.

Drugi to Europejski Fundusz Społeczny, który wspiera programy zapobiegające i przeciwdziałające bezrobociu, wyrównujące szanse kobiet na rynku pracy.

Kolejne dwa fundusze są nakierowane na węższe problemy, posiadają więc mniejsze budżety. Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej ma za zadanie wspierać procesy przekształceń strukturalnych w rolnictwie oraz wspomagać rozwój obszarów wiejskich. Najmłodszy Finansowy Instrument Wspierania Rybołówstwa ma na celu wzmocnienie procesu restrukturyzacji sektora rybołówczego.

W latach 2000-2006 koncentracja wszelkich środków pochodzących z tych funduszy dotyczy trzech głównych celów polityki regionalnej Unii Europejskiej.

Cel 1 – promowanie rozwoju i dostosowań strukturalnych w regionach słabiej rozwiniętych; jest adresowany do regionów, w których poziom PKB *per capita* jest niższy od 75% średniej w UE. Polska, przystępując do UE, została objęta w całości tym celem, co jednocześnie oznacza, że nie może być beneficjentem dwóch pozostałych celów.

Cel 2 – wspieranie gospodarczej i społecznej konwergencji obszarów stojących w obliczu problemów strukturalnych, np. takich, których regiony wiejskie mają zacofaną strukturę rolnictwa i nadmierne zatrudnienie w tym sektorze, albo takich, w których są regiony o schyłkowym przemyśle.

Cel 3 – wspieranie adaptacji i modernizacji polityki oraz systemów kształcenia, szkolenia i zatrudnienia.

2.2. Programy współfinansowane z funduszy strukturalnych

W celu zaprogramowania i rozdysponowania środków z pomocy wspólnotowej Polska przygotowała odpowiednie programy. Wszystkie przygotowane są na bazie wytycznych zawartych w rozporządzeniu Rady nr 1260 [4]. Najważniejszym dokumentem, o znaczeniu strategicznym, scalającym wszystkie kolejne jest *Narodowy plan rozwoju na lata 2004-2006* [2]. Uznano w nim, że strategicznym celem dla Polski jest „rozwijanie konkurencyjnej gospodarki opartej na wiedzy i przedsiębiorczości, zdolnej do harmonijnego długofalowego rozwoju, zapewniającej wzrost zatrudnienia i osiągnięcie

niecie spójności społecznej, ekonomicznej i przestrzennej z Unią Europejską na poziomie regionalnym i krajowym”. Zgodnie z tym celem oraz celami europejskiej polityki spójności społeczno-gospodarczej na pierwszy plan wysuwa się problem zróżnicowania poziomu rozwoju gospodarczego i budowy siły konkurencyjnej polskich regionów w stosunku do regionów europejskich, a więc oddziaływanie w pierwszym rzędzie na wzrost i maksymalizację wzrostu gospodarczego. Na realizację priorytetów określonych w NPR Polska otrzyma w sumie ok. 11,4 mld euro.

W ramach narodowego planu rozwoju zostało przygotowanych 7 programów operacyjnych:

- zintegrowany program operacyjny rozwoju regionalnego,
- sektorowy program operacyjny – wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw,
- sektorowy program operacyjny – rozwój zasobów ludzkich,
- sektorowy program operacyjny – restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich,
- sektorowy program operacyjny – rybołówstwo i przetwórstwo ryb,
- sektorowy program operacyjny – transport,
- program operacyjny – pomoc techniczna.

Wybrane osie rozwoju dla funduszy strukturalnych są wewnętrznie powiązane i wzajemnie się wspomagające. Wszystkie programy operacyjne skupione są na realizacji 4 podstawowych osi:

- pobudzeniu wzrostu i zwiększeniu zatrudnienia w sektorze przedsiębiorstw,
- rozwoju kapitału ludzkiego,
- poprawie infrastruktury przyczyniającej się do większego wzrostu gospodarczego i wyższej stopy życiowej,
- poprawa warunków rozwoju regionalnego włącznie z rozwojem obszarów wiejskich.

Programem, w którym najwięcej miejsca poświęca się właśnie konkurencyjności regionów, jest ZPORR. W programie tym za cel główny postawiono „tworzenie warunków wzrostu konkurencyjności regionów oraz przeciwdziałanie marginalizacji niektórych obszarów w taki sposób, aby sprzyjać długofalowemu rozwojowi gospodarczemu kraju, jego spójności ekonomicznej, społecznej i terytorialnej oraz integracji z Unią Europejską” [8]. Realizacja zadań ZPORR przyczyni się bezpośrednio do osiągnięcia przytaczanego już celu głównego, zapisanego w narodowym planie rozwoju. Priorytety i działania ZPORR zostały ustalone na podstawie kryteriów wynikających z dwóch filarów strategii podstaw wsparcia wspólnoty:

- wysokiego i zrównoważonego rozwoju,
- wzrostu zatrudnienia,

czyli bezpośrednio wdrażają czwartą oś podstaw wsparcia wspólnoty, dotyczącą poprawy warunków rozwoju regionalnego, włącznie z rozwojem obszarów wiejskich, a pośrednio także oś drugą i trzecią.

3. Konkurencyjność regionów

3.1. Konkurencyjność a innowacyjność

Jest wiele definicji konkurencyjności, a jeszcze więcej teorii wymieniania czynników określające konkurencyjność regionów. Moja analiza dotyczy wzrostu konkurencyjności, ale w aspekcie konkretnych działań, tj. programów współfinansowanych z funduszy strukturalnych, a w szczególności regionalnej strategii innowacji, więc najważniejszą definicją jest taka, jaka obowiązuje w tych programach. Wedle niej będzie przecież oceniana zasadność tych programów. W omawianych dokumentach spotkałam się z rozumieniem pojęcia wzrostu konkurencyjności jako [8] oddziaływania na zmiany struktury gospodarczej i poprawę sytuacji wszystkich regionów w Polsce, względem regionów europejskich, w zakresie:

- produktywności gospodarki,
- wydajności pracy,
- tworzenia i absorpcji innowacji,
- wykształcenia mieszkańców,
- dochodów ludności,
- ilości i jakości infrastruktury technicznej.

Aby tworzyć warunki do wzrostu konkurencyjności, trzeba przede wszystkim wzmacniać potencjał rozwojowy tych ośrodków, które już istnieją, przez zwiększanie poziomu edukacji oraz konkurencyjności regionalnych firm.

Ponadto pojęciem nierozzerwalnie związanym z konkurencyjnością, uzupełniającym oraz powodującym efekt synergii jest *innowacyjność*. W literaturze można nawet spotkać stwierdzenie, że innowacyjność jest podstawą konkurencyjności. Jest ona rozumiana jako zdolność i motywacja przedsiębiorców do ustawicznego pozyskiwania i wykorzystywania w praktyce wyników prac badawczych i rozwojowych, nowych koncepcji, pomysłów i wynalazków, ale przede wszystkim oznacza doskonalenie oraz rozwój istniejących technologii produkcyjnych i eksploatacyjnych, doskonalenie sfery usług, wprowadzenie nowych rozwiązań w organizacji i zarządzaniu, doskonalenie i rozwój infrastruktury, zwłaszcza dotyczącej informacji, funkcjonowanie oświaty, zdrowia i ogółu organizacji. Innowacyjność to przede wszystkim proces, który podnosi konkurencyjność regionu przez generowanie innowacji i wdrażanie jej efektów. Według T. Markowskiego nowoczesne postrzeganie innowacji odchodzi od pojedynczego zdarzenia na rzecz kompleksu zjawisk i zdarzeń tworzących nowe wzorce oraz technologie produkcji i usług. Procesy innowacyjne przebiegają w określonym układzie powiązań, który możemy określić jako system innowacyjny. System ten może dotyczyć całej gospodarki, może również mieć charakter regionalny lub lokalny [1]. Budowanie takich systemów to zadanie regionalnych strategii innowacji.

3.2. Regionalne strategie innowacji jako szczególne działania mające zwiększać konkurencyjność regionów

Najważniejszym narzędziem realizacji polityki innowacyjnej stały się regionalne strategie innowacji, które funkcjonują w ponad 100 regionach Europy i stanowią jedną z podstaw do wykorzystania środków z funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności. RSI mają na celu budowanie przewagi konkurencyjnej regionów w oparciu o wzmocnienie możliwości wykorzystania wiedzy i nowych technologii [5, s. 217-236]. Podstawą tworzenia takich strategii są wytyczne określone w strategii lizbońskiej, a ich celem powinien być sprawny system innowacji. Jest on możliwy do zbudowania tylko dzięki interakcjom między poszczególnymi środowiskami: sektorem prywatnym, publicznym oraz naukowo-badawczym.

Najważniejsze jest wprowadzanie nowatorskich rozwiązań na poziomie przedsiębiorstw (głównie sektora MŚP), które stanowią znakomite podłoże dla rozwoju innowacji. W wielu przypadkach można ulepszyć strukturę regionalną przez skupienie się na realnych potrzebach firm. Aby tak się stało, konieczna jest świadomość istnienia oraz identyfikacja tych potrzeb. Wtedy firmy mogą znaleźć właściwe rozwiązanie, z łatwością pozyskują nowe technologie, wykorzystują wyniki badań, mają dostęp do systemów finansowania – wszystko to prowadzi do wytwarzania nowoczesnych, konkurencyjnych produktów i usług.

Projekty regionalnych strategii innowacji powinny obejmować:

- badania potrzeb lokalnych firm w zakresie wspierania innowacji,
- analizy oferty technologicznej oraz możliwości badawczo-rozwojowych w danym regionie,
- ocenę powiązań nauki z przemysłem (działania regionalnych organizacji zajmujących się transferem technologii),
- identyfikację przyszłych trendów gospodarczych w regionie.

Wszystkie te informacje powinny wystarczyć do sformułowania długoterminowych strategii angażujących wszystkich regionalnych partnerów, a w efekcie zwiększyć konkurencyjność regionu.

W warunkach polskich mocno promowane jest tworzenie takich strategii dla wszystkich regionów. Specjalnie w tym celu wyodrębniono oddzielne działania w ramach II priorytetu ZPORR „Regionalne strategie innowacyjne i transfer wiedzy” w całości ukierunkowane na wzmocnienie współpracy między sektorem badawczo-rozwojowym a gospodarką. Jest ono komplementarne z innymi sektorowymi programami operacyjnymi, tj.:

- SPO „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw” (działanie 1.3: tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju firm),
- SPO „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw” (działanie 1.4: wzmocnienie współpracy między sferą badawczo-rozwojową a gospodarką),
- SPO „Rozwój zasobów ludzkich” (działanie 2.3: rozwój kadr nowoczesnej gospodarki).

Powstające w Polsce RSI są finansowane przez Komisję Europejską, a współfinansowane także ze środków Ministerstwa nauki we współpracy z samorządami województw.

4. Województwo świętokrzyskie – konkurencyjność i innowacyjność

4.1. Charakterystyka województwa

Bez dyskusji jest, że po wejściu Polski do Unii w krótkim okresie zróżnicowanie w poziomach rozwoju regionalnego będzie się nasilać. Regiony już lepiej rozwinięte mają lepszą infrastrukturę rynkową i techniczną oraz zazwyczaj lepszy potencjał intelektualny, co sprawia, że są one automatycznie lepiej przygotowane do odbierania wsparcia finansowego ze strony funduszy strukturalnych. Silne regiony jeszcze bardziej zwiększą swoją atrakcyjność dla mieszkańców regionów słabszych, powodując odpływ stamtąd najlepiej wykwalifikowanych pracowników i specjalistów. Możemy więc mieć do czynienia z efektem samonapędzającej się maszyny, która w rezultacie może doprowadzić do nieodwracalnej polaryzacji społeczeństwa oraz regionów kraju. Dlatego tak niezwykle istotna jest próba zahamowania tego procesu.

W poprzednim rozdziale starałam się wykazać zasadność tworzenia regionalnych strategii innowacji, których głównym celem powinna być identyfikacja regionalnych problemów oraz długofalowa i przemyślana strategia ich niwelowania. W województwie świętokrzyskim taki dokument istnieje, obejmując lata 2005-2013. RSI województwa świętokrzyskiego jest próbą zbadania regionu. Podsumowując obecną sytuację regionu, dokument ten stwierdza: „Świętokrzyskie jest jednym z mniejszych województw, o mniejszej niż przeciętna gęstości zaludnienia, z wieloma gminami w terenie górzystym bądź silnie zalesionym o małym zaludnieniu. Województwo się starzeje, niektóre gminy nawet bardzo. Dużo jest przy tym osób w wieku przedprodukcyjnym. Wiele osób w wieku produkcyjnym opuszcza region, przez co maleje liczba ludności, w tym ludności w wieku produkcyjnym. Przeciętna długość życia osób urodzonych w regionie jest nieco wyższa niż średnia krajowa” [3].

W tab. 1 przedstawiono podstawowe dane statystyczne regionu świętokrzyskiego na tle kraju, wybierając te, które korespondują z przedstawioną w części 3.1 definicją wzrostu konkurencyjności jako oddziaływania na zmiany struktury gospodarczej i poprawę sytuacji regionu względem innych w zakresie: produktywności gospodarki, wydajności pracy, tworzenia i absorpcji innowacji, wykształcenia mieszkańców, dochodów ludności oraz ilości i jakości infrastruktury technicznej.

Tabela 1. Podstawowe dane liczbowe dotyczące województwa świętokrzyskiego na tle Polski w 2002 r. w aspekcie pojęcia wzrostu konkurencyjności

Charakterystyka podstawowa	Wartość liczbowa (2002 r.)	Średnia krajowa/ wartość dla kraju (2002 r.)	Odniesienie do kraj (miejsce)
Dane ogólne			
Jednostki terytorialne – powiaty	13	314	14
Jednostki terytorialne – gminy	102	2478	14
Liczba ludności (mln)	1,30	38,22	13 / 3,39%
Powierzchnia (tys. km ²)	11,69	312,69	15 / 3,74%
Gęstość zaludnienia (os./km ²)	110,50	122,20	11
Przyrost naturalny (%)	-0,13	0,15	15
Produktywność gospodarki			
PKB na osobę (zł/os)	14 282	18 432	13
Produkcja sprzedana – przemysł (mln zł)	10 235	481 082	14 / 2,13%
Dynamika produkcji sprzedanej przemysłu	102,6	102,1	
Produkcja sprzedana – budownictwo (mln)	3 327	69 372	7 / 4,80%
Firmy produkcyjne na 1000 mieszkańców	7,41	9,88	13
Liczba podmiotów REGON na 1000 osób	76,8	90,7	12
Wydajność pracy			
Stopa bezrobocia (%)	22,00	20,00	7
Pracujący ogółem na 1000 osób	333,70	326,70	4
Przeciętne zatrudnienie w przemyśle na 1000 mieszkańców	54	70	14
Przeciętne zatrudnienie w budownictwie na 1000 mieszkańców	14	14	6
Tworzenie i absorpcja innowacji			
Nakłady inwestycyjne na 1 mieszkańca	1732	3141	
Nakłady na działalność B+R na 1 mieszkańca	11	120	16
Nakłady na działalność innowacyjną w przemyśle (mln zł)	410,2	12 234,7	3%
Liczba jednostek B+R	13	920	15 / 1,4%
Zatrudnienie w działalności B+R na 1000 osób	1,30	4,50	16
Wykształcenie mieszkańców			
Mieszkańcy z wyższym wykształceniem (dane w %)	9,1	9,9	
Mieszkańcy z wykształceniem podstawowym (dane w %)	32,9	29,8	
Studenci szkół wyższych na 10 000 osób	436,70	466,10	6
Dochody ludności			
Przeciętne wynagrodzenie brutto (zł)	1978	2240	9
Dochody ogółem (zł/os)	1377,83	1663,14	16
Infrastruktura techniczna			
Drogi publiczne twarde (km/100 km ²)	95,70	79,40	3
Linie kolejowe na 100 km ²	6,2	6,6	9
Ludność korzystająca z oczyszczalni ścieków (w %)	44,17	56,65	16
Telefoniczne łącza główne/1000 osób	234,9	307,2	15

Źródło: [3].

4.2. Zidentyfikowane w RSI działania, mogące pozytywnie wpłynąć na konkurencyjność regionu

Po zidentyfikowaniu słabych i silnych stron w regionie świętokrzyskim regionalna strategia innowacji formułuje działania konieczne do zwiększenia jego konkurencyjności.

Położenie województwa, jego walory krajobrazowe, klimatyczne i uzdrowiskowe, a także otaczające go centra gospodarcze i administracyjne to znakomity punkt wyjścia do inicjatyw stworzenia interesujących warunków wypoczynkowych. Bogactwem województwa jest największa (procentowo) w kraju powierzchnia obszarów prawnie chronionych. Mocnym punktem jest przy tym dość dobrze rozwinięta (w porównaniu z krajem) sieć dróg. Warunki demograficzne, szczególnie duża liczba osób w wieku poprodukcyjnym, stwarzają możliwości przekształcenia całych wiosek w ośrodki taniego wypoczynku przy jednoczesnym wyeksponowaniu walorów tradycyjnych, mających charakter lokalnych atrakcji (stroje, potrawy, kolorystyka i wyposażenie domów i in.). Jest to szczególnie istotne wobec słabo rozwiniętej sieci hoteli (ogólnie – mała liczba miejsc noclegowych) i restauracji.

Ponad 60% ludności to osoby o wykształceniu nie wyższym niż zasadnicze zawodowe. Osób ze średnim, pomaturalnym i wyższym wykształceniem jest łącznie o 2% mniej niż średnio w kraju (ok. 39%). Konsekwencją tego jest mniejsza niż średnio w kraju liczba podmiotów gospodarczych.

Ze względu na słabe wykształcenie, duże bezrobocie oraz silną tendencję do opuszczania województwa przez ludzi młodych i wykształconych, istnieje w gminach pilna potrzeba szkoleń w zakresach umożliwiających uruchomienie własnych inicjatyw.

Najmniejsza liczbowo kadra zajmująca się nauką i działalnością B+R przy jednocześnie dużej liczbie studentów wskazuje na konieczność wprowadzenia takich modeli współpracy nauki ze studentami, by jak najlepiej wykorzystać drżące w nich możliwości innowacyjne.

Działalność przemysłowa skupia się raczej na produkcji surowców, półproduktów i produktów nie wymagających wysokiej techniki. Również rolnictwo i przetwarzanie jego produktów są słabą stroną województwa.

4.3. Spodziewane wyniki zastosowania regionalnej strategii innowacji w województwie świętokrzyskim

Regionalna strategia innowacji województwa obejmuje cztery obszary rozwoju regionalnego: gospodarkę, zasoby ludzkie, środowisko i infrastrukturę. Jej realizacja ma doprowadzić do:

- tworzenia klastrów przedsiębiorczości i nowych trwałych miejsc pracy,
- zdynamizowania rozwoju gospodarczego, co spowoduje m.in. zwiększenie atrakcyjności regionu dla inwestorów krajowych i zagranicznych,

- przygotowania regionu do włączenia się w obszar wewnętrzny rynku UE i efektywnej absorpcji transferów finansowych z funduszy strukturalnych.

Zakłada się, że zmiany na rynku pracy i w zakresie wdrażania innowacji, które wystąpią w rezultacie wdrażania regionalnego systemu innowacji w okresie 2005-2007 będą – w stosunku do danych z 2002 r. – opisane następującymi (lub większymi) wskaźnikami liczbowymi [3]:

- przeciętne zatrudnienie zwiększy się o 3%,
- liczba bezrobotnych zmniejszy się o 3%,
- nakłady na działalność B+R (w cenach z 2002 r.) zwiększą się o 3%,
- nakłady na działalność innowacyjną w przemyśle (w cenach z 2002 r.) zwiększą się o 4%,
- liczba komputerów stosowanych do sterowania i regulacji procesami technologicznymi zwiększy się o 5%,
- liczba przedsiębiorstw posiadających lokalne sieci komputerowe LAN, zwiększy się o 11%,
- liczba przedsiębiorstw korzystających z usług Internetu, wzrośnie o 16%.

Długoterminowym rezultatem realizacji projektu będzie poprawa ekonomicznych i społecznych wskaźników w województwie.

5. Podsumowanie

Dokonana przeze mnie próba podsumowania możliwości pozyskiwania środków z Unii Europejskiej w tak ważnym celu jak wyrównywanie szans regionów, w dużej mierze skupiła się na województwie świętokrzyskim. Charakteryzuje się ono na tle innych regionów w kraju szczególnie małą rentownością gospodarki, odpływem młodych, zdolnych ludzi oraz przestarzałą infrastrukturą badawczo-rozwojową. Najważniejszą kwestią było określenie, czy programy wsparcia zwiększą konkurencyjność tego regionu. To właśnie regionalna strategia innowacji województwa jest jakby kwintesencją możliwości wykorzystania oraz dróg rozdysponowywania unijnego dofinansowania, niezależnie od jego pochodzenia, więc skupiłam się przede wszystkim na tym działaniu. Analiza RSI oraz zagłębienie się w sugerowane przez nią działania zdaje się pozytywnie rokować w kwestii zwiększenia innowacyjności województwa, co powinno doprowadzić do wzrostu jego atrakcyjności i konkurencyjności.

Literatura

- [1] Markowski T., *Konkurencyjność i innowacyjność polskich regionów wobec akcesji do UE*, www.funduszezstrukturalne.gov.pl.

- [2] *Narodowy plan rozwoju na lata 2004-2006*, dokument przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 14 stycznia 2003 r., MGPIPS, Warszawa 2003.
- [3] *Regionalna strategia innowacji województwa świętokrzyskiego na lata 2005-2013*, www.sejmik.kielce.pl
- [4] *Rozporządzenie Rady Unii Europejskiej (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych*, DzU WE, nr L 161 z 26 czerwca 1999 r.
- [5] Strzelec J., *Regionalna strategia innowacji województwa świętokrzyskiego*, [w:] *Dylematy polskiej polityki społeczno-gospodarczej*, red. P. Bury, Wydawnictwo Akademii Świętokrzyskiej, Kielce 2004.
- [6] www.mgpips.gov.pl
- [7] www.fundusze-strukturalne.pl
- [8] Zintegrowany program operacyjny rozwoju regionalnego 2004-2006, DzU 2004 nr 166, poz. 1745.

THE INCREASE OF THE ŚWIĘTOKRZYSKIE REGION COMPETITIVENESS AS A RESULT OF THE IMPLEMENTATION OF FINANCIAL AID PROGRAMS OBTAINED FROM STRUCTURAL FUNDS WITH PARTICULAR CONSIDERATION OF REGIONAL INNOVATION STRATEGY

Summary

The European Union has recently been one of the issues which are most often dealt with in all possible disciplines. The problems of regional policy and the intensification of social and economical coherence of particular EU members by means of supporting the less developed regions offer us multiple discussion possibilities.

In the article we would like to collect and systematize the topics mentioned above, giving it not only a general view but considering the problem from the perspective of one of the least developed regions which the Świętokrzyskie region undoubtedly is. Compared to other regions this region is characterized by low economical profitability, the flee of young, educated people and outdated research infrastructure. Regional Innovation Strategy is a quintessence of the opportunities of use and distribution of the EU financial aid regardless of its source. The implementation of Regional Innovation Strategy is meant to lead to the increase of the region's attractiveness as well as to increase its competitiveness.